

[Tommy Dinesen]

Når nu arbejdsministeren siger, at der er nogle problemer i dette her, kan jeg svare, at det har jeg skam heller ikke sagt at der ikke var. Men nu har jeg en lang tids erfaringer med dette forslag, og jeg vil gerne delagtiggøre ministeren i dem.

I sin tid, da fru Grethe Fenger/Møller var arbejdsminister, blev forslaget fremsat første gang. Ministerens argumentation mod det var, at det ikke var særlig sundt for folk at gå arbejdsløse i et halvt til et helt år. Jeg må nok sige, at det har jeg tænkt meget over i de sidste otte år. Hvis der var nogen, der kunne nøjes med at gå et halvt år, ville de nok være glade.

Så tager ministeren flaskehalsproblemet op og forestiller sig tre smede, der mangler, fordi de er på sabbatordning. Det synes jeg er noget teoretisk noget. Jeg er lige ved at sige: Bare vi dog havde flaskehalsproblemer, frem for at vi havde arbejdsløshedsproblemer, for da forslaget blev fremsat første gang, var der 120.000 arbejdsløse, i dag er der 300.000. Og det viser jo altså, at der er et behov for at gøre noget andet på arbejdsmarkedet.

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Det er lige før, at jeg næsten følte, at debatten fik et lille løft gennem mit sidste indlæg heroppefra. Jeg har i hvert tilfælde indtryk af, at det satte nogle overvejelser i gang og forhåbentlig også overvejelser af en sådan karakter, at man tænker sig grundigt om, før man handler på dette område her.

Jeg vil gerne sige til hr. Jan Petersen, at jeg er stor tilhænger af attraktive ordninger, hvor der sker rotation mellem job og uddannelse. Jeg har selv været med til at iværksætte forsøg, som kunne være medvirkende til, at der kom skred inden for det område. Det er der helt klart behov for. Men her vil jeg så gøre opmærksom på, at efter SF's forslag behøver det ikke nødvendigvis at være orlov til uddannelse; det kan være orlov til hvad som helst, det kan være orlov til at passe sin hobby, det kan være orlov til simpelt hen at holde fri. Der er ikke nødvendigvis nogen sammenhæng mellem dette forslag og så orlov til uddannelse.

Fru Lone Dybkjær gør opmærksom på den beklagelige kendsgerning, at mange ledige føler, at de står til rådighed for ingenting. Det er ubestridelig korrekt, at sådan er det. Men her må jeg igen gøre opmærksom på, at vi skal alt-

så ikke så forfærdelig lang tid tilbage, og vi skal ikke så forfærdelig langt ned i arbejdsløshedstallet, før vi får de så bekendte flaskehalsproblemer, medmindre vi får gjort noget ved strukturproblemerne på arbejdsmarkedet. Og det er vi altså nødt til at tage hensyn til, når vi tilrettelægger vores arbejdsmarkedspolitik. Vi kan ikke nøjes med at tilrettelægge vores arbejdsmarkedspolitik efter, at vi har en ledighed af den størrelse, som vi desværre har i dag.

Så er jeg i øvrigt meget enig med fru Lone Dybkjær i, at danske virksomheder generelt er for dårlige til at uddannelsesplanlægge, at vi bør gøre, hvad vi kan for at opruste dette område. Her tror jeg vi i høj grad skal satse på arbejdsmarkedsnævnene og på vore AF-afdelinger rundt omkring i landet. Det er i hvert fald noget, der skal løses regionalt, og jeg vil gerne give tilsagn om, at jeg går ind i overvejelser om, hvordan man kan styrke den side af sagen, for det er der helt bestemt behov for. Jeg mener i øvrigt, fru Lone Dybkjær antydede, at jeg havde kontakt til den ene af parterne på arbejdsmarkedet. Jeg mener nu, jeg har kontakt til begge parter på arbejdsmarkedet. Men hvis det er arbejdsgiverne, fru Lone Dybkjær tænker på, så tror jeg også, man dér er klar over, at der er behov for, at dette område bliver oprustet.

Så kvitterer jeg for hr. Glønborgs accept af et vist stivssind fra arbejdsministerens side. Jeg forstod på hr. Glønborg, at han havde forståelse for, at det ikke altid var så let at være arbejdsminister, at man måske ind imellem føler et ganske stort ansvar for forholdene på et arbejdsmarked som det danske, som ubestrideligt har sine kvaliteter, men hvor der altså også er nogle meget, meget store problemer, som vi er for langsomme til at få gjort noget ved.

Jeg erkendte da også i mit indlæg for et øjeblik siden, at hr. Glønborg havde forstået, at det ikke var så let det her, og at der ville blive problemer i virksomhederne. Derfor var hr. Glønborg inde på nogle måske lidt, kringlede løsninger på, hvordan man kunne klare det i de enkelte virksomheder. Jeg tror nu, man overvejer det nøje, før man præsenterer det for parterne på arbejdsmarkedet.

Jeg takker naturligvis for tilliden fra hr. Glønborgs side med hensyn til, at jeg skulle kunne gå rundt og give tilladelser eller udstede forbud. Jeg ville meget nødigt komme i den si-